

FIRA DEL LLIBRE DE FRANKFURT

Fira de Frankfurt: ara va de bo

La Fira ja és aquí. El temps de preparació, les llistes d'autors, les polèmiques més o menys intencionades, les il·lusions i els escepticismes deixen pas, finalment, a l'hora de la veritat, que s'allarga cinc dies: entre el 9 i el 14 d'octubre, la literatura catalana té l'oportunitat d'esdevenir focus d'atenció. A partir d'aquí, la qualitat i el mercat tindran la paraula.

“Qui sabia que un dels poemes corporis de Joan Brossa ens rep en forma d'escultura al vestíbul del Commerzbank? I que, ben a prop, les escultures d'Andreu Alfaro de la plaça de la República ens obren a una nova dimensió? Qui ha sentit mai parlar de la gran col·lecció de la Universitat Goethe, d'uns 30.000 volums, en llengua alemanya de la literatura escrita en català? A Alemanya els vincles amb la

cultura catalana són ben manifestos. La seva presentació com a convidada d'honor contribuirà a difondre àmpliament un espai cultural i lingüístic amb una càrrega tant històrica com vital.”

Vet aquí un fragment del discurs de Jürgen Boos, director de la Fira del Llibre de Frankfurt, en presentar el programa de la cultura catalana com a convidada d'honor, el 13 de juny passat, i que posa sobre la taula realitat i possibilitats de la nostra cultura, mil-

lenària i actualíssima: “Ens la trobem de tant en tant –especificava Boos–, però poques vegades som conscients de viure-la.”

És precisament per despertar aquesta consciència que –organitzat per l'Institut Ramon Llull, la Generalitat de Catalunya i l'Institut d'Estudis Catalans en conveni amb el govern d'Andorra, l'Institut d'Estudis Balearics i els ajuntaments de Perpinyà, Sueca, Morella, Gandia i l'Alguer– es presenta un programa que abasta aspectes sempre diversos: des del disseny d'avantguarda fins als castells –“esglaiadores piràmides humanes”, en terminologia alemanya per a profans–, on, per sobre de tot, com destaquen des de la mateixa Fira, plana el fet que compta amb “autors interessants i una vivaç escena editorial” (“i no tan sols de Barcelona”, puntualitzen, encara)

Des del discurs inaugural, a càrrec de Quim Monzó, fins que Baltasar Porcel en faci la cloenda oficial, el programa literari de Frankfurt s'haurà anat desgranant sobre la base de tres eixos principals: els clàssics traduïts a l'alemany (del *Llibre de meravelles*, de Ramon Llull, a *Vida privada*, de Josep M. de Sagarra, passant per *Bearn*, de Llorenç Villalonga, o el *Tirant lo Blanc*, només per exemple); les grans obres d'autors actuals traduïdes a l'alemany (i presentades pels mateixos autors); i diàlegs entre autors catalans i alemanys (i de més punts d'Europa).

A més a més, s'hi han previst un seguit de taules rodones, lectures de textos i activitats diverses estructurades en sis grans blocs (narrativa i guerra civil; la traducció dels clàssics –amb la presentació de la col·lecció Bernat Metge–; la Barcelona literària; els territoris de la literatura catalana; la novel·la negra catalana; i de la llengua materna a la llengua literària, amb autors que han optat pel català a l'hora d'escriure). I alguna música. I lectures poètiques, encara. I homenatges (a Joan Vinyoli, per exemple, o a Salvador Espriu, també per exemple).

L'endemà de Frankfurt, vindrà l'hora dels balanços; d'avaluar si les llavors que s'hi han escampat fructificaran. I de continuar fent feina, tot seguit.

Núria Cadenes